

William Shakespeare: A makrancos hölgy (részlet)

- *Jön Baptista, Katalin, Bianca, Gremio, Hortensio*

BAPTISTA Uraim, ne nyúzzanak tovább.

Tudják, milyen szilárdan eltökéltem,
hogy nem adom kisebbik lányomat,
amíg az idősebbnek férje nincs.

Én önöket ismerem, kedvelem:
amelyikük szereti Katalint,
az kérje meg nyugodtan a kezét.

GREMIO Kérje a hóhér! Majd az bír vele.

Hortensio, óhajt egy feleséget?

KATALIN Kérem, apám, muszáj, hogy odadobjon
lábtörlőnek minden jöttment elé?

HORTENSIO Lábtörlőnek?... Maga durva ahhoz.

Lágyuljon meg, ha férjet is akar.

KATALIN Drága uram, attól maga ne féljen.

A dolog nincs a szívemhez közel.

S ha így is lenne, arra volna gondom,
hogy sámlival ápoljam a fejét,
és kipingáljam, mint egy kis hülyét.

HORTENSIO Az ilyen ördögtől mentsen az Isten!

GREMIO És óvjon engem is!

TRANIO (félre Lucentióhoz) Uram, ez mulatságnak nagyszerű!

A lány bolond, vagy szörnyen önfejjű.

LUCENTIO De hogy hallgat a másik! Ebből érzem, hogy
benne lágyság van, lányos szemérem. -

Csönd, Tranio.

TRANIO Jól van, uram; hát csak bámulja csöndben.

BAPTISTA Nos, uraim, én máris úgy cselekszem,
ahogy mondtam: Bianca, befelé!

És ne légy megbántva, édes Biancám,
mert ezután se szeretlek kevésbé.

KATALIN A papa kedvence! Most bőghetne egy sort,
ha találna rá okot.

BIANCA Örülj, nővérkém, hogy nincs örömöm.

Apám, meghajlok óhaja előtt.

Majd könyv és hangszer lesz a társaságom:
olvasgatok, gyakorlok egyedül.

LUCENTIO (félre Tranióhoz) Tranio, hallod? Ez Minerva
hangja!

HORTENSIO Signor Baptista, mért ilyen rideg?

Rossz érzés, h o g y Bianca bánatát
épp mi okozzuk.

GREMIO Kalitkába zárná, Signor Baptista, e
sárkány miatt,

hogy éles nyelvét rajta köszörülje?

BAPTISTA Uraim, nyugodjanak. Kár a szóért.

Menj be, Bianca.

Bianca el

Mivel tudom, mennyire szereti
a hangszereket, zenét, verseket,
tanárokat fogadok föl a házhoz,
hogy oktassák. Ha ön, Hortensio,
vagy Signor Gremio, ön tud ilyet,
küldjék ide - én bőkezű leszek,
ha jó tanárt kapok, mert énnekem
a gyermekeim nevelése szívügy
Hát, Isten velük. Katalin, maradhatsz,
mert Biancához van még pár szavam. (*El*)

KATALIN Na már nehogy ne mehessek én is! Jó, hogy
nem adnak órarendet, mintha magamtól nem tudnám,
hol akarok lenni és hol nem! Mi? (*El*)